

PONEDJELJAK — 23.09.2024. <i>Sveti Padre Pio, prez.</i>	ČETVRTAK — 26.09.2024. <i>Sveti Kuzma i Damjan, mč.</i>
19.00 sveta Misa	19.00 sveta Misa
UTORAK — 24.09.2024.	PETAK — 27.09.2024. <i>Sveti Vinko Paulski, prez.</i>
19.00 sveta Misa	08.00 sveta Misa
SRIJEDA — 25.09.2024.	SUBOTA — 28.09.2024.
08.00 sveta Misa	18.30 sv. Krunica / sv. Ispovijed 19.00 sveta Misa

NEDJELJA - 29.09.2024.: XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU

10.30 ŽUPNA SVETA MISA

11.30-18.30 cjelodnevno Euharistijsko klanjanje
18.30 završetak Euharistijskog klanjanja

19.00 SVETA MISA

ŽUPNI URED JE OTVOREN: PETAK, 27.09.2024. OD 10.00 DO 12.00

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

23.09.	po nakani	27.09.	za zdravlje
24.09.	po nakani	28.09.	+ Marija i Luce Dapčić
25.09.	+ Dane i Dragica	29.09.	10.30: za narod (Pro Populo) 19.00: + Anton i Mare Gršković
26.09.	+ Marija Podubski		

župni ured Rođenja BDM, Placa 3, HR 51512 Njivice
odgovara: vlč. M^o Josip Vidas, župnik
tel: 051/846-163 e-mail: info.zupanjivice@gmail.com
web adresa: www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE račun: HR62 2402 0061 1001 2256 9

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE

22.09.2024.

XXV. NEDJELJA KROZ GODINU

Godina: XI
Broj: 639

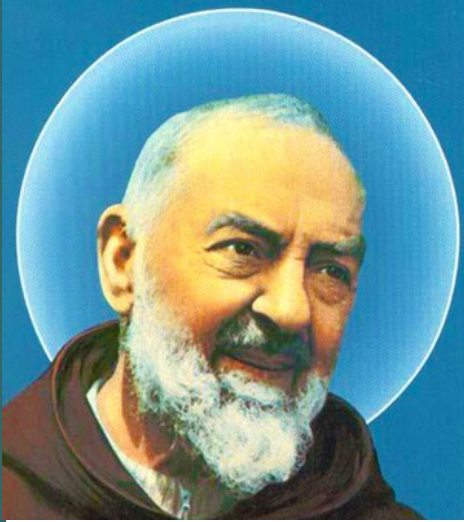

Iz Evanđelja po Marku: (Mk 9,30—37)

U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: »Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.« No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati. I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: »Što ste putem raspravljali?« A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!« I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlji ga i reče im: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.« *Riječ Gospodnja.*

TKO ŽELI BITI PRVI, NEKA BUDE SVIMA POSLUŽITELJ.

U nedjelju, 2. svibnja 1999. godine, papa Ivan Pavao II. – uz prisuće velikoga mnoštva vjernika kakvo do sada na Trgu sv. Petra u Rimu nije viđeno – obavio je čin proglašenja blaženim svjetski poznatoga talijanskoga kapucina patra Pija.

Ono po čemu je najšire bio poznat bile su rane na rukama i nogama i desnom boku kojima je bio «obilježen – stigmatiziran» u čudesnom doživljaju 20. rujna 1918. godine. One su stalno krvarile i boljele kroz punih pedeset godina. Nestale su nekoliko dana prije smrti, 23. rujna 1968. godine. No za mnoge tisuće i tisuće i milijune, bilo je to jedino što su o patru Piju znali. I više su to smatrali nečim čudnovatim, što je

pobuđivalo veću ili manju radoznalost, ali su jedva što drugo znali. Ipak, postojale su i druge tisuće i tisuće, i milijuni koji su doživjeli Oca Pija kao izvanrednoga slugu Božjega, kao osobito založena svećenika. Uz svete rane, oni su doživjeli i zapazili njegovo posve osobito – svetačko služenje Bogu i ljudima. Nadasve je bio svjetski poznat ispovjednik i duhovni učitelj premnogih duša iz svih mogućih slojeva vjernika. Dosta budi spomenuti da se mladi svećenik Karol Wojtyła kao rimski student, godine 1946., našao u «repu» pokornika koji su često i duge sate čekali na red pred njegovom ispovjedaonicom. A kao krakovski nadbiskup i kardinal jednom mu se obratio za molitveno posredovanje za ozdravljenje jedne svoje suradnice, teško oboljele od tumora. Između kardinalova zamolbenog pisma i susljedne zahvalnice za njezino ozdravljenje od teške bolesti nije prošlo ni mjesec dana.

Izvanredna svetost, baš svetost o. Pija očitovala se nadasve u herojskom svakodnevnom i dugogodišnjem ispovijedanju. Godinama, počev od 1918. svake godine sve više, sve do smrti 1968. godine, on je bio rob ispovjedaonice. Otimao je, kako se sam izrazio, duše iz vražjih ralja. Doživljavao je riječi sv. Petra: «Braćo! Budni budite jer protivnik vaš đavao kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre.» Duboka suživljenost s mukama Isusovim na križu, za spasenje svih nas, gonila je patra Pija da se sav uloži u posluživanje sakramenta svete ispovijedi.

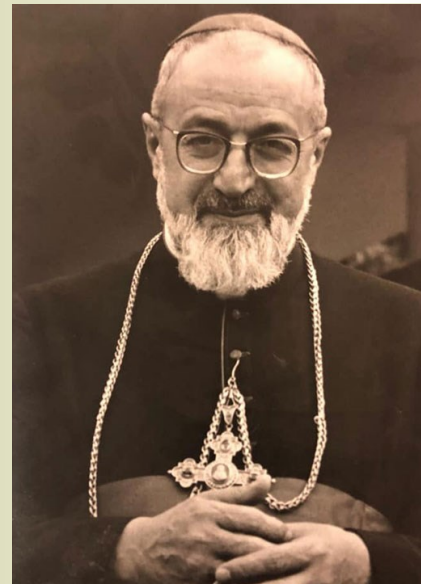
I u tom je bio obdaren izvanrednim znakovima, osobito darom čitanja u dušu. Nije to bilo redovito, ali niti baš rijetko. No osim toga dara, on je stekao i silno duhovno i psihološko iskustvo koje mu je omogućilo da rješava najzamršenije probleme svojih pokornika, u ispovjedaonici i izvan nje. Osim te herojske svetosti u neumornom posluživanju sakramenta pokore, pater Pijo bio je izvanredan molitelj. I u molitvi nerijetko je uživao posebne Božje darove, i izvanjske (kao npr. ekstaze i viđenja) i nutarnje (dar kontemplacije). Naročito je zapamćen kao istaknuti služitelj svete mise. Iz njegovih povjerljivih očitovanja i pisama možemo zaključiti da je u svakoj svetoj misi iznutra osjećao osobito jedinstvo s Isusom na križu, i kao teško trpljenje i kao vatru silne ljubavi.

I nema svetosti bez kršćanske dobrotvornosti. Već kao ispovjednik i duhovni učitelj, on je tolike ljude tješio i hrabrio na putu života! A mnogi su k tomu posvjedočili da su, već za njegova života, zadobili čudesno ozdravljenje i od najtežih bolesti. No jedno od najvećih djela njegove dobrotvornosti jest velika bolnica. On je tu bolnicu nazvao Kuća olakšanja ljudske patnje.

Molitva Padre Piju

Sveti Oče Pio, koji si toliko ljubio rane Kristove, da si ih i sam nosio na svome tijelu, tebe koji si svoj život posvetio naviještanju i slavljenju Muke i Ljubavi Kristove, molim da mi budeš zaštitnik i zagovornik pred Isusovim Presvetim Licem. Molim te, izmoli mi dar povjerenja u Božju ljubav, dar pouzdanja u Božju providnost i dar predanja Božjoj volji.

Bože, koji si blaženom Piju dao milost da na čudesan način bude dionik trpljenja tvoga Sina, udijeli nama da se po njegovu zagovoru suobličimo Isusovoj smrti kako bismo dospjeli do slave uskrsnuća. Amen.

Zrakoplov s čudesno neraspadnutim tijelom bivšeg armenskog katoličkog patrijarha Grégoire-Pierrea XV. Agagianiana, koji se nekoć smatrao jedinim kandidatom za papu ("papabile") iz Istočnih Crkava, sletio je u četvrtak, 12. rujna 2024., poslijepodne u međunarodnu zračnu luku u Bejrutu, gdje je održan službeni doček.

Tijelo tog crkvenog velikodostojnika, koji je preminuo prije više od 50 godina, počivalo je u armenskoj crkvi svetog Nikole Tolentinskog u Rimu, a potom je prevezeno na Trg mučenika na poziv armenskog katoličkog patrijarha Raphaëla Bedrosa (Pierrea) XXI. Uslijedila je procesija koja je vodila do armenske katoličke katedrale Svetog Grgura Prosvjetitelja i proroka Ilije u Bejrutu. Prozirni lijes s tijelom nosili su predstavnici svih kršćanakah zajednica priznatih libanonskim

ustavom. Bio je nazočan i privremeni libanonski premijer Najib Mikati. Danas se vraća svojoj zemlji i narodu, više od pola stoljeća nakon smrti, odbijajući dopustiti da ga smrt odvoji od domovine, gdje sada počiva u miru. Brinući se za potrebite, siromašne, bolesne i beskućnike, kardinal Agagianian, ponizni patrijarh pun čovjekoljublja, osnivao je škole, udruge i sirotišta, rekao je premijer Mikati. "Volio je Libanon kao što sin voli svoju obitelj, a Libanonac kao pravi otac uvijek voli svoju djecu. Danas se vraća svojoj zemlji i narodu, više od pola stoljeća nakon smrti, odbijajući dopustiti da ga smrt odvoji od domovine, gdje sada počiva u miru." Premijer je dodao kako se "svi Libanonci nadaju da će se s dolaskom posmrtnih ostataka patrijarha Agagianiana iz ove regije dići bijeli dim, signalizirajući izbor novog predsjednika Republike".

čišćenje crkve	Branka Valesio / Željka Barešić
otključavanje crkve	Traže se DOBROVOLJCI !!!
čitači Nedjeljom	M. Justić / N. Tomee / M. Franki
mežnjar	Anton Justić

